

Αξιότιμη κυρία Υπουργέ,
Έντιμε κύριε Πρύτανη,
Αξιότιμα μέλη της Ακαδημαϊκής κοινότητας,
Εκλεκτοί Προσκεκλημένοι,
Φίλες και φίλοι Απόφοιτοι,

Η αποψινή βραδιά σηματοδοτεί το τέλος του κύκλου των προπτυχιακών μας σπουδών. Τέσσερα χρόνια γεμάτα εμπειρίες, γνώσεις, αγωνίες και αναμνήσεις κάπου εδώ φτάνουν στο τέλος τους. Όπως κάθε τέλος, έτσι και αυτό το τέλος, σηματοδοτεί την αφετηρία ενός νέου κύκλου στη ζωή μας. Πλέον ως απόφοιτοι του Πανεπιστημίου Κύπρου καλούμαστε να αξιοποιήσουμε στο έπακρο τα εφόδια που αποκτήσαμε έτσι ώστε να οικοδομήσουμε ένα καλύτερο αύριο. Ένα αύριο το οποίο θα είμαστε περήφανοι να κληροδοτήσουμε στις μελλοντικές γενιές.

Αδιαμφισβήτητα, ο τελευταίος ένας περίπου χρόνος ήταν μια περίοδος δύσκολη. Η πανδημία του κορωνοϊού, που ταλανίζει την κοινωνία, κατάφερε να μας στερήσει τις διαπροσωπικές σχέσεις, τις οποίες όλοι επιθυμούμε και χρειαζόμαστε. Αλλά, ήταν υποχρέωση όλων να προστατεύσουμε τον καθένα γύρω μας, τα αγαπημένα μας πρόσωπα, αφού ο κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός και συνεπώς εξίσου σημαντικός. Έτσι, το Πανεπιστήμιό μας, το οποίο εφαρμόζει αυτές τις αρχές, πρωτοστάτησε, δείχνοντας παράλληλα το σωστό δρόμο αντιμετώπισης της πρωτοφανούς κατάστασης στην κοινωνία, μεταφέροντας τη διαδικασία διδασκαλίας από δια ζώσης σε διαδικτυακή. Οφείλω να παραδεκτώ πως η αλλαγή του τρόπου διδασκαλίας ήταν τόσο ομαλή, που δεν παρατηρήσαμε κάποια διαφορά στην ποιότητα των διαλέξεων, εκτός από την προφανή απουσία της προσωπικής επαφής με τους φίλους συμφοιτητές και καθηγητές.

Αναπολώντας πλέον όλες αυτές τις ωραίες στιγμές που περάσαμε, προσπαθούμε να συνειδητοποιήσουμε πως το ταξίδι έχει φτάσει στο τέλος του με επιτυχία. Τι να πρωτοθυμηθώ, λοιπόν; Την πρώτη μέρα στο Πανεπιστήμιο που ψάχναμε απελπισμένα να βρούμε την αίθουσα διδασκαλίας, αφού είχαμε χαθεί στους τότε άγνωστους διαδρόμους του Πανεπιστημίου ή τις ατέλειωτες νύχτες μελέτης και εργασίας, για να προλάβουμε όλες τις διορίες και να είμαστε έτοιμοι για τις

εξετάσεις μας. Οι ατελείωτες ώρες μελέτης ήταν η μόνη δίοδος επίτευξης των στόχων μας, αφού τίποτα δεν έρχεται ουρανοκατέβατο. Όπως διαβάζεται και στις εκκλησιαστικές ακολουθίες «τά γάρ καλά ἔργα κόπω κτῶνται καί πόνω κατορθοῦνται».

Φτάνοντας στο τέλος αυτής της σύντομης ομιλίας, θα ήταν παράλειψή μου να μην ευχαριστούσα εκ μέρους όλων τους εξαιρετους ανθρώπους, ακαδημαϊκούς, επιστήμονες, που απαρτίζουν την Πανεπιστημιακή κοινότητα και ειδικότερα το Τμήμα της Πληροφορικής, από το οποίο και αποφοίτησα. Σεβαστοί μας καθηγητές, ό,τι και να σας πούμε θα είναι πολύ λίγο. Ήσασταν πάντα δίπλα μας, πρόθυμοι να μας προσφέρετε τη βοήθεια σας, τις συμβουλές σας και την καθοδήγηση σας, διακονώντας στον ύψιστο βαθμό την επιστήμη σας.

Αξιοσημείωτο είναι να αναφερθεί, πως με δικές σας ενέργειες είχαμε την ευκαιρία να συμμετάσχουμε σε ερευνητικά προγράμματα ανταλλαγής φοιτητών με άλλα Πανεπιστήμια στον κόσμο, προσφέροντάς μας ανεπανάληπτες εμπειρίες και ευκαιρίες. Σας ευχαριστούμε για όλα.

Δεν μπορώ να μην πω δημόσια και ένα μεγάλο ευχαριστώ στους γονείς μας, που, παρά τις διάφορες δυσκολίες που αντιμετώπιζαν, πολλές φορές και με προσωπικές στερήσεις, μας στήριξαν στην επιτυχία του στόχου μας.

Θα ήθελα όμως να απευθύνω δύο λόγια και σε εσάς αγαπημένοι μου συμφοιτητές. Η πατρίδα μας χρειάζεται μορφωμένους ανθρώπους που να αξιοποιήσουν τις γνώσεις και δεξιότητες που απέκτησαν για το καλό της κοινωνίας και της πατρίδας. Η δική μας η γενεά μπορεί και πρέπει να κάνει τη διαφορά. Στο χέρι μας είναι, αφού με την παρουσία μορφωμένων ανθρώπων υπάρχει ευημερία και εξέλιξη.

Συγχαρητήρια σε όλους και καλή σταδιοδρομία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ανδρέας Τσουλούπας, ΕΠΛ